

Ho afirma la Unió de Pagesos

EL MARESME: CONTRA EL MONOPOLI DE LA PATATA

«Les actuals "Hermandades" no poden convertir-se en capdavanters de la lluita anti-monopolista en aquest terreny»

«Avui ja no és notícia parlar de la crítica situació de l'agricultura de l'Estat espanyol en general i del nostre Maresme en particular, la situació del camp és tan preocupant que no s'hi val parlar-ne únicament de forma abstracta i generalitzada, sinó que cal estudiar

amb deteniment cadascun dels aspectes de la seva problemàtica, analitzant-ne les causes, denunciant-les quan aquestes s'escapen de la voluntat dels pagesos i a la vegada, no aturar-nos satisfets amb això sinó treballar tots plegats per a superar-les».

Així comença un estudi sobre els costos de producció de la patata primerenca al Maresme elaborat per la Unió de Pagesos. «Els preus abusius de les llavors, així com els adobs i els productes químics al costat d'uns preus irregulars i de vegades ruïnoses quan hem de vendre la nostra producció ha fet que una sembrada que durant molts anys ha estat fonamental per a la nostra economia, en tant que cultiu bàsic, anés reduint-se cada cop més fins a restar avui per a molts pagesos del Maresme una sembrada secundària», continua dient l'informe. La descapitalitza-

ció de l'agricultura del Maresme, efectivament, és greu i les temps enrrera famoses «Mataró potatoes» han disminuït quant a producció de forma alarmant en el curs dels darrers anys.

El preu de la llavor per la patata primerenca és un dels punts més amplejats tractats a l'estudi. El preu mínim de venda de la patata a la comarca del Maresme amb la llavor comprada al preu de l'any passat és de 15,04 peses./quilo, si la collita s'havia efectuat abans del 20 de maig d'enguany. Si el preu de la llavor d'importació és, com sembla que serà de 60 pesse-

tes/quilo (la nacional podria situar-se al voltant de 40-45 pesetes/quilo), el preu mínim de venda del quilo de patata collida també abans del 20 de maig haurà d'ésser de 18,03 pesetes.

PRIVILEGIS DELS GRANS MONOPOLIS

L'estudi econòmic de la Unió de Pagesos al Maresme es refereix també al monopoli de la patata, dient que «des de fa molts anys els pagesos reben les conseqüències d'una política econòmica orientada a servir només els privilegis dels grans monopolis. I afegeix: «No és cap secret per a ningú a hores d'ara que el president de la «Agrupación Nacional de la Patata» (organisme dependent del «Sindicato Nacional de Frutos y Productos Hortícolas») és Mariano Ganduxer, comerciant de professió, que té gairebé l'exclusiva d'importació de la patata de llavor (i de consum quan convé)».

Després de preguntar-se per la diferència del preu pagat per la llavor nacional als pagesos d'Àlava, León, etc. i el que es fa pagar als pagesos del Maresme, entre d'altres, la Unió de Pagesos al Maresme manifesta: «Però els privilegis dels monopolis no s'acaben aquí, ja que són també ells qui presionen els organismes oficials per aconseguir les llicències d'importació de patata de consum, que moltes vegades ens arriba al mercat quan arrenquem les primerenques nostres, amb la lògica rebentada de preus. I sovint el senyor que obté aquestes llicències torna a ésser el mateix marjànista de sempre: don Mariano».

CAL UN SINDICAT PAGÈS DE DEBO

Davant aquesta situació i poden les actuals «Hermandades» convertir-se en capdavanters de la lluita contra els monopolis? Unió de Pagesos creu que no, ja que els homes que avui hi ha al davant dels sindicats oficials són gent cremada pel sistema i sobradament han demostrat la seva impotència davant els proble-

mes que afecten el camp. Com a mostra tenim la seva resignació quan a l'esmentada «Agrupación Nacional de la Patata» el president és un negociant i en canvi l'únic representant dels sindicats pagesos del Maresme és només un vocal.

La Unió de Pagesos al Maresme planteja finalment una qüestió: «Com es pot lluitar d'aquesta manera?». La resposta la dona la mateixa UP: «Necessitem un sindicat pagès per a defensar els nostres interessos i per aconseguir la estabilitat del pagès a la terra.» Davant d'aquesta situació mancada de perspectives «només tenim dues alternatives: resignar-nos i aguantar mentre sigui possible o bé organitzar-nos en un Sindicat pagès que realment serveixi per a defensar els nostres drets».

Vat a dir que la Unió de Pagesos, de les organitzacions polítiques i sindicals democràtiques que malviven al país, és de les que té més traça a l'hora de dissenyar els seus cartells. La darrera prova en aquest sentit és el póster que reproduïm, anunciador del seu Congrés Constituent. Les dades ja les hem explicat aquí altres vegades: el diumenge dia 28 de novembre, al Casal de l'Espluga de Francolí. Tots els pagesos, militants o no avui dia a la Unió, hi són convidats. La força que apareix al cartell, clavada a la terra i viruta, sembla reclamar solucions per als problemes seculars del camp català.

Conferència de Sebastià Clara, vell cenetista

«La divisió sindical fa impotents els treballadors»

«La vaga general i la papereta electoral són ben compatibles»

Dintre el programa d'actes de l'Ateneu tingué lloc abans d'ahir, dimarts, una conferència de Sebastià Clara sobre «Sindicalisme,ahir i avui». Clara és un antic militant de la Confederación Nacional del Treball que havia estat director del diari «Solidaridad Obrera». La seva disertació es caracteritzà en tot moment per un gran esperit unitari i per la ponderació amb què abordà temes i matisos d'indubtable transcendència.

Començà el seu parlament fent un breu recordatori del neixement del moviment obrer català, des de la creació de la primera organització obrera fins la fundació de Solidaridad Obrera, el nucli que després es transformà en la Confederación Regional del Treball. Ementà els esdeveniments més importants dels primers anys del segle, aturant-se a comentar tres fets cabdals: el congrés de «Sants de la CNT», la vaga de «La Canadiense» i el pistolisme i la repressió que seguiren al lock-out empresarial de 1919, tot afirmant que «Pestaña, Seguí i Peiró eren homes contraris a la violència però no tenien més remei que dur la pistola a sobre per defensar-se... en aquells anys vam perdre els millors homes de l'organització».

A continuació es referí al període republicà: «lamentant-ho molt he de dir que la República no va saber posar-se a l'alçada de les circumstàncies envers el proletariat», després, en esclatar la guerra, nosaltres, que érem antimilitars i apolítics, vam haver de prendre els uniformes i els trajes de ministre per intentar evitar el desastre».

«EL FRACCIONAMENT AFECTA TOTHOM»

En parlar dels primers temps de la clandestinitat Se-

bastà Clara recordà que durant els anys 40 la CNT comptava amb una xarxa organitzada de gairebé seixanta mil militants que fou anihilada per la repressió que es desencadenà en endurir-se el règim després de la segona guerra mundial. Referint-se ja a la situació actual lamentà el fraccionament en el que es troba immers el sindicalisme, tant a nivell de Catalunya com de l'Estat espanyol, assenyalant que «en aquesta situació el moviment obrer es troba impotent per afrontar-se amb una burgesia que s'organitza millor, perquè no té ideals sinó interessos i posà diversos exemples de lluites que han finalitzat afavorint l'empresa. Manifestà que la divisió no ateca tan sols el moviment obrer en general, sinó també les pròpies centrals sindicals, esmentant la darrera enciclosió que s'ha produït fa tres dies a la Comissió Obrera Nacional de Catalunya.

TORNAR A LA CARTA D'AMIENS

En primer lloc es mostra contrari a continuar treballant sindicalment aprofitant l'estructura verticalista de la CNT. «Crec que hauríem de seguir les peïjades de la Carta d'Amiens, sobre la que es fundà la CGT francesa, actualment a la situació actual», fou la resposta que donà a un hipotètic «què hem de

fer?». Anàlitzà les actuals característiques de la classe treballadora, assenyalant el seu canvi de mentalitat i de manera de viure a causa de la incidència que ha tingut sobre ella la societat consumista «avui als treballadors no se'ls pot dir que lluitin com 50 anys enrrera perquè la situació ha canviat molt, però hem de procurar que el moviment obrer no dirigeixi les seves accions de cara, tan sols, a unes millores salarials... cal un procés de conscienciació que el faci lluitar per una nova societat». Es pronunciat contra els convenis d'empresa «avui als convenis d'empresa i contra qualsevol pacte d'aquesta mena, als que qualifica d'herència de 40 anys de verticalisme i suggeri la tipificació unitària d'un salari mig per evitar les grans diferències entre els qui treballen en empreses poderoses i els qui ho fan en empreses més febles «perquè el desnivell actual porta irremissiblement la divisió dels treballadors en classes o sectors que poden barrar-se».

Sebastià Clara finalitzà la seva conferència declarant-se partidari de la unitat d'acció de totes les forces —socialistes, comunistes, anarquistes— que lluiten per la construcció d'una societat lliure: «Jo d'això en die sindicalisme revolucionari, que no ha de fondre's amb la violència i l'agressivitat». Tanmateix exposà de manera clara i precisa que els mètodes de lluita i mobilització del sindicalisme revolucionari «poden ser igualment la vaga general i la papereta electoral; les quals ell considera ben compatibles

LIBERT FERRI

DIA A DIA

PARATS I JUBILATS

Els nostres jubilats han d'emergir llurs esforços en demanar un dia i un altre l'augment de pensions, totes gairebé irrisòries.

Els precs i les súplices apareixen ininterrompidament en lletres als diaris, en articles als periòdics i revistes perquè els augmentos, sempre esquitats, no basten per a cobrir les necessitats dels nostres vells. Tot ve de bon començament, de fa anys, quan es va començar amb pensions que en molts casos no arribaven, ni de molt, a les cinc-cents pessetes mensuals. Hom ha preguntat sempre si d'unes tals quantitats de misèria se'n poden dir retirats per a la vellesa.

En altres indrets d'Europa, en canvi, on també aquesta qüestió es deixa en mans de l'Estat, com que les remuneracions que reben els jubilats són decentes, poden esmerçar les hores lliures en altres activitats per tal de procurar el bé dels homes i les dones que han deixat els 65 anys. A Suïssa, per exemple, i concretament a Ginebra, s'ha constituït una Associació Mundial per l'unió de la Tercera edat, que té cura de proporcionar els màxims plaers als qui són de-

cantants, en un termini més o menys curt, a deixar aquesta vida. A Holanda, i a la municipalitat de Eindhoven, s'ha format un club de parats constituït per uns 1.500 associats, agrupació que es va estenent d'una manera remarcable. Els diquem-ne adherits es reuneixen periòdicament i en lloc de jugar a cartes o de sostenir converses moltes vegades banals, sostenen unes classes de pintura, de història, de llengües, mentre esperen l'ocasió de poder arribar a trobar treball. L'èxit ha acompanyat la iniciativa tota vegada que la meitat dels socis fundadors ja s'han anat colhodant. La convivència i el coneixement mutu de llurs necessitats i dedicacions ajuden a trobar feina i el públic s'hi dirigeix quan arriba el cas d'anar a la recerca d'un obrer, perquè sap que els qui formen aquest Club són gent com cal. No és precís constatar que tots els treballs i diligències són gratuïts.

Molt ens temem que això tardarà a arribar perquè com hem dit al començament, la majoria dels jubilats només tenen una preocupació: la de poder arribar als finals de cada mes sense endeutar-se.

JOSEP M. POBLET

Es dirà «El 9»

L'OSONA TINDRÀ UN SETMANARI COMARCAL

Després de quaranta anys, sortirà a la comarca d'Osona un setmanari informatiu en català. Diversos sectors de la comarca han participat en la constitució de l'empresa periòdica que hauria de portar a terme el projecte. El setmanari portaria a terme el projecte. El setmanari portaria a terme el projecte. El setmanari portaria a terme el projecte.

Per aconseguir el capital social necessari s'ha obert una campanya per vendre participacions, a nivell popular, de la societat. L'entrada, una tercera part de les participacions han estat ja adquirides, el que demostra el gran interès que ha despertat a tots els nivells l'aparició d'un nou setmanari, evidentment en català, informa en Manel Arderiu.